

Ponedjeljak, 13.12.2010.g.

Danas je blagdan Svete Lucije. Lucija znači svjetlo. Na "zornici" je župnik rekao nekoliko riječi o toj svetici, koja je kao mlada djevojka, 19 godina, umrla mučeničkom smrću radi svoje kršćanske vjere. Kasnije sam na internetu još pronašao i to da su joj prije smrti izvadili oči i stavili je na pladanj pa se k njoj utječu i mnogi koji imaju problema s vidom ili su slijepi.

I puno svetaca i blaženika imamo kojima se možemo moliti za ozdravljenje od pojedinih bolesti i zdravstvenih poteškoća. U marijanskim svetištima širom svijeta imaju posebne zbirke raznih štaka i medicinskih pomagala ljudi koji su tamo čudesno ozdravili po svojim molitvama i molitvama drugih. Na svim karizmatiskim susretima, duhovnim obnovama i sličnim vjerskim okupljanjima događaju se čudesna ozdravljenja od svih vrsta bolesti. Na zidovima Svetišta Majke Božje Bistričke ima na stotine pločica zahvale za ozdravljenja po molitvama našoj dragoj Majčici. Nisam čuo za bolest koja nije izliječena molitvom. Ni za one neizlječive.

DA LI JE SVE TO ISTINA? Da, jer su tome svjedoci na tisuće i tisuće ljudi širom svijeta. A zašto onda toga nema više?

Da li se premalo molimo? I kako se to uopće i moli za zdravlje i izlječenje, da li su to neke specijalne molitve?

Što se tiče količine naših molitvi za ozdravljenje, ja mislim da tu nije problem, jer znam da se svi mi, pa makar i nekom kratkom molitvom, molimo za svoje zdravlje i zdravlje svojih najbližih. Ne, mislim da nije problem u količini molitvi. Tu je nešto drugo. Mislim da je osnovni problem, a o čemu pišu mnogi karizmatici i teolozi, **PROBLEM U KOLIČINI VJERE S KOJOM MOLIMO.**

Istina je da su molitva za ozdravljenje i oslobođenje nešto specifičnije ako pogledamo molitve koje nalazimo u molitvenicima ili su potekle od nekih karizmatika i svetaca. No, znam i sam, i uvjerio sam se u to, Bog će uslišati svaku našu molitvu koja je **IZREČENA IZ PONIZNOSTI I T EŠKE NEVOLJE,**

U
POTPUNOJ
VJERI
DA
ĆE
BITI
USLIŠANA,
tako da mislim da riječi tu nisu važne.

Ono što je najvažnije za uslišanje molitve je KOLIČINA VJERE U GOSPODINA I U TO DA ĆE
ON
STVARNO
MOLITVU
USLIŠATI.

Imam jednu prijateljicu, imala je karcinom, tešku operaciju i sada svakih 6 mjeseci hoda na kontrole i pretrage da se vidi da li se karcinom možda nije vratio. TO JE STRAŠNO. Svakih 6 mjeseci čekati nalaz o tome da li joj se ta, ljudskim mjerilima neizlječiva bolest, vratila ili ne. TO TREBA
IZDRŽATI. I prije nekog vremena upitao sam ja nju, malo obzirno, da li je kada razmišlja o smrti i da li se pomirila s tim da će možda njeno vrijeme odlaska Gospodinu doći prije nego bi joj životna dob odredila. Naravno, nisam ju to pitao onako na "buf". Ne, ona je u Gospodinu, u Njega vjeruje, Njemu se moli, zbog Njega su joj često suze u očima. Ali ponekad mi je djelovala jako zabrinuta za svoje zdravlje, pa sam osjetio da ju to moram pitati.

A ona mi je kazala da je, s obzirom na vrstu bolesti i sve što je prolazila, o svemu razmišljala i da joj je bilo teško. ČISTO LJUDSKI. No, s vremenom, kako je rasla u vjeri i u molitvama, kako je pronasla u njima mir, pogotovo u molitvama Gospodinu Isusu i Djevici Mariji, IZGUBILA
JE
STRAH
OD
SMRTI.

Jer sa svakodnevnim molitvama, bez obzira na razne grijehе koje je imala, ona se jako približila Gospodinu i On je otjerao onaj strah od smrti kojim zlo drži pod kontrolom bolesne ljude. ONA S
E
VIŠE
NE

BOJI
SMRTI
JER
ZNA
DA
ĆE
NAKON
SMRTI
DOĆI
PRED
SVOGA
SPASITELJA

I
STVORITELJA.

I
SUCA,
ALI
MILOSRDNOG

SUCA. Ona je naučila i u sebi učvrstila vjeru da po završetku ovo zemaljskog života ona odlazi u puno ljepši, vječni život.

I
ONA
U
TO
VJERUJE.

I zato joj je Gospodin dao snagu i vjeru da se može otvorena srca nositi sa svojom bolešću i sa svim onim što joj život nosi.

I ona nije taoc svoje bolesti, niti su njezina obitelj i prijatelji njezini taoci. Da bio ona sve predodredila svojoj bolesti. Da bi se svi morali samo s njom baviti. Da bi obilazila sve znane i neznane doktore i specijaliste, bioenergetičare i travare, vidovnjake i vračare, i mnoštvo drugih nadriliječnika. Da bi svoj život predodredila samo tome da bi čim duže živjela. NE, ONA JE SVE

TE
STRAHOVE
I
DULJINU
SVOJEG
ŽIVOTA
PREDALA
U
RUKE
DRAGOGA
GOSPODINA.
ON

ZNA
ŠTO
JE
ZA
NJU
NAJBOLJE
I
ONA
MU
U
POTPUNOSTI
VJERUJE.

Ima i ona svojih trenutaka slabosti ali dovoljno je samo da klekne i sklopi ruke, digne pogled i izgovori nekoliko riječi molitve. I ODE SLABOST. UZEO JU GOSPODIN.

I neki dan mi je pričala da joj stalno "hoda po glavi" pomaganje i rad u Karitasu. Da ju to nekako privlači i da će se u skoro vrijeme sigurno tome posvetiti. ONA HOĆE SLUŽITI DRUGIMA. Upravo ono što Gospodin od svih nas traži.

ALI, JA ZNAM, LAKO NJOJ. ONA JE SVOJ SADAŠNJI I BUDUĆI ŽIVOT PREDALA GOSPODINU.

I ne brinem se ja za nju. Ovaj članak nije posvećen njoj. NE. Pišući ga, u mislima su mi bili neki poznati i mnogi nepoznati, koji imaju teških zdravstvenih problema a NISU U GOSPODINU. Oni iz dana u dan nose svoju bolest u mislima, u srcu. Hoće li ili neće ozdraviti, koga bi još mogli pitati i kuda bi još mogli ići po savjet ili liječenje. Koje lijekove i tretmane trošiti, da li je možda izmišljen kakav novi lijek. I sve to prenose, hoće ili neće, i na svoje bližnje. Jer i oni su ,preko mjere, zabrinuti za te svoje najbliže jer vide koliko im je teško. Ne možeš ti to odglumiti. Da te nije strah. Kao najjače oružje zla, strah razara i onoga koji je strahu i sve oko njega.

STRAH
JE
STRAŠNO
ZARAZAN.

No, kada ti svoj strah predaš Gospodinu, tada će tvoji najbliži biti zabrinuti za tebe jer te vole. Ali se neće bojati toga da ti umreš jer se nisi bojao ni ti i jer znaju kuda ideš.

NAKON TVOJE SMRTI, KOJI SI SVOJU BOLEST I STRAH PREDAO GOSPODINU, SVI ĆE REĆI:

"NEKA
BUDE
BLAGOSLOVLJEN
ON
I
NJEGOV
BOG
KOJEGA
JE
TOLIKO
VOLIO
I
KOJEMU
JE
SADA
OTIŠAO."

I kada je nedavno umrla jedna žena tu koda nas, koja je dugo godina болоvala od karcinoma, i koja je svoje strahove i bolest predala Gospodinu, mnogi su upravo to i rekli: "OTIŠLA JE SVOJEM OSPODINU."
G

I vi, kada molite Gospodina za svoje zdravlje i zdravlje drugih, molite S PUNOM VJEROM, jer Gospodin zna što je za vas i onoga drugoga najbolje.

I
PREDAJTE
SVE
SVOJE
STRAHOVE
I
BOLI
GOSPODINU.
DAJTE
IH
ZA

ŽRTVU
ZA
MNOGE
POTREBE
CRKVE
I
LJUDI
OKO
VAS.

I vidjet ćete kako će vam najedanput život biti kao pjesma. Nećete bježati i nećete se skrivati u "pećine u sebi". A ono što vas čeka poslije smrti je neizrecivo lijepo.

VJERUJTE. Tako je vjerovala i Sveta Lucija prije 1700 godina. I danas joj slavimo blagdan. A što mislite, da li bi to bilo tako da ona nije vjerovala u Gospodina i nije mu predala svoj život?

NEMA
ŠANSE.

BLAGOSLOVIO JU DRAGI BOG I SVE ONE KOJI SU GOSPODINU PREDALI SVOJE STRAHOVE

I
BOLESTI. A za one koji nisu, ja ću se moliti. Neka im Gospodin udijeli milost obraćenja. SLAVA MU

I
HVALA.